

۲- تشبیهات نا آشنا در شعر حافظ

دیگر آنها کی که بدین و تازه بینظر می دند اما پس از تحقیق روش می شود که قبل از شعر فارسی بکار رفته اند . نهایت آنکه استعمال آنها فراوان نبوده و بمراحله ابتدا نرسیده است مانند تشبیه چشم به چراغ و ماه نوبه کشته درخ به آینه و ماه نوبه رکاب و نعل اسب و قطوه عرق به شیم و اشک به گلاب و جام به کشته و عقل به شخنه و شراب به صبح .
تشبیه چشم به چراغ :

بر شاخ نشسته دید زاغی

چشمی و چه چشم چون چراغی

(لیلی و معجنون نظامی تصحیح وحید ص ۱۲۸)

به خاک پای تو سو گند و نور دیده حافظ که می رخ تو فروغ از چراغ چشم ندیدم

من ۲۳۰ حافظ

به بوی هژده وصل تو تا سحر شب دوش به راه باد نهادم چراغ روشن چشم حافظ
گر باد فتنه هر دو جهان را بهم زند ما و چراغ چشم و ده انتظار دوست حافظ ۴۳
چنانکه دیده می شود حافظ با قراردادن تشبیه در شبکه جادوی بیان خود آن را
تکامل داده است مثلاً صرف شر تظامی بواسطه جمع شدن پنج «ج» در یک مصراع کوچک و
 بواسطه ذکر ارادات تشبیه ویر اثر کوتاهی وزن آشکار است اما حافظ این بعید را هر لحظه
 بشکلی درآورده و به آن درخشندگی و تابناکی خاصی بخشیده است : یکبار از راه خلاصه کردن
 تشبیه و درآوردن آن به صورت اضافه تشبیه با دیگر بر اثر مقید کردن «چراغ» به روش «
 وبالاتر از همه با آرایش شعر با صنایع و مزایای دیگر ادبی .

اینک مثلهای دیگر برای تشبیهات نا آشنائی که در آثار قبل از حافظ هم بوده است:

تشبیه اشک خونین و چشم خونین بشفق :

صیعدم چون کله بندد اه دود آسای من چون شفق درخون نشیند چشم شب پیمای من

(خاقانی ص ۳۲۰)

اشک من رنگ شفق یافت ذبی مهری بار طالع بی شفت بین که در این کار چه کرد

(حافظ ص ۹۵)

تشبیه چهره به آینه :

خارج چین سر زلفت ذمشک ناب گرفت رخ تو آینه از دست آفتاب گرفت (ظهیر ص ۳۶۶)

جلوه گاه رخ او دیده من تنها نیست ماه و خورشید همین آینه‌می گردانند حافظ
تشیبه ماه نوبه رکاب :

گر آفتاب نهای از جهای کمان ابرو توچون سوارشده ماه نور کاب گرفت (طهیر ۳۶۶)
پاد باد آنکه فکارم چه کمر بر بستی در رکابش مه نو پیکجهان پیما بود (حافظ)
تشیبه هلال به نعل :

هلال شکل نعل سمند او گیرد آزاین سبب ذخروف این است شکل هلال (ازرقی)
ذمل سمند شاهجهان است کاسمان هر ماه بر سرش نهد از بهر افتخار (ظهیر فارابی)
در نعل سمند او عکس مه دوپیدا و زقد بلند او بالای صفوبر پست (حافظ ۲۰)

تشیبه نشستن قطره عرق به رخسار به نشستن شبم بر گل :
بر بر گله گل نسرین آن قماره دیگر چون قطره خوی بر ذخن لعیت فر خار

۲ از تاب آتسه می بر گرد عادرش خوی چون قطره جای شبم بر بر گل چکیده
(منوچهری ص ۳۷) (حافظ من ۲۹۴)

تشیبه اشک به گلاب :
باءدادان کنم از دیده گلاب افشاری آشین آینه عربیان به خراسان یا بهم (خاقانی ۲۰۵)
از نوحة جند الحق مائیم بدر دسر از دیده گلابی کرن در درسرا مانشان (خاقانی)
گر چشم ما گلاب فشنان شد حق است از آنک دلهای مامت آینه گردان صبحگاه
(خاقانی من ۳۷۵)

بغشان عرق زچهره و اطراف باع را چون شیشه های دیده ما بر گلاب کن
(حافظ من ۲۷۲)

تشیبه ماه به مهد :
فرزند عزیز را به صد جهد بشاند چو ماه در یکی مهد (لیلی و مجنون من ۵۷)
عماری دار لیلی را که مهد ماه در حکمت خدایا در دل اندازش که بر مجنون گذار آرد
(حافظ من ۷۸)

تشیبه جام به کشتی :
در صد دریا کشان بزم صبوحی جام چو کشتی کش خرام برآمد (خاقانی من ۱۴۴)
کشتی پاده بیاور که مرا بی رخ دوست گشت هر گوشه چشم از غم دل دیایی (حافظ من ۳۴۹)

تشیبه عقل به شحنه :
چرخ در این گوی چیست حلقة در گاه راز عقل در این خطه کبست شحنده راه فنا
(خاقانی من ۳۵)

مارا زمنع عقل مترسان و می بیار کان شحنده در ولایت ما هیچ کاره نیست (حافظ من ۵۱)
تشیبه دل به صنوبر :

دل صنوبر بیم همچو بید می لرزد زیم درد فراق تواد؛ صنوبر دل
(خواجویه نقل از مقدمه سهیلی خوانساری من ۵۳)

دل صنوبر بم همچو بید لر زانست تحسرت قدوبالای چون صنوبر دوست (حافظه ۴۳)

تشییه چهره به باع و تشییه نگاه به گل چین :

گل که یارد چین از با غرخت چون به غمزه باعهانی می کنی

(عمادی شهریاری به نقل از سخن و سخنوران ص ۵۲۵)

مراد دل زتماشای باع عالم چیست به دست مردم چشم از رخ تو گل چین (حافظه ۲۷۱) تشییه جهان بدزال :

از خون دل طفلان سر خاب در آمیزد این ذال سپید ابر و داین مام سیه پستان (خاقانی) به مهلتی که سپهرت دهد زراه مرد تورا که گفت کما برین ذال ترکستان گفت (حافظه ۶۱)

تشییه شراب و جام و قدح به خورشید و آفتاب :

هم به خام اندر همی گذارد چونین تابه که نو بهار و نیمه فیسان

آنکه اگر نیمشب در ش بگشائی چشم خودشیدرا بینی تابان (رودکی) جام و کفش چون بنگری هست آفتاب و مشتری جام آینه است اسکندری می آب حیوان باز هم (خاقانی ص ۴۵۷)

به نیمشب اگر آفتاب می باید ز روی دختر گلچهر رز نقاب انداز (حافظه ۱۷۸)

خورشیدمی ذمشر قساغر طلوع کرد گر بر گچیش می طلبی ترک خواب کن (حافظه ۲۷۳)

ز آفتاب قدر ارتفاع عیش مگیر چرا که طالع وقت آنچنان نمی بینم (حافظه ۲۴۶)

تشییه چشم به شمع :

ماه من زرد چوشمع است و زبان کرده سیاه مایه نور بدان شمع بصر باز دهید (خاقانی ص ۱۶۴) پس از چندی شکبیانی شیی باوب قوان دیدر، که شمع دیده افر و زیم در محراب ابر و بیت (حافظه ۶۴) تشییه چشم به بادام :

مرا کیفیت چشم تو کافی است ریاضت کش به بادامی بسازد (باباطاهر عربیان)

قندقه شکر و بادام تنک سبز خط از پسته عناب رنگ (مخزن الاسرار ص ۶۳)

والموشید است دایم همچو بلبل در قفس طوطی طبیعه زشق شکر و بادام دوست (حافظه ۴۴)

تشییه دهان به حلقه :

بسته چو حقه دهن مهره دار راه گذر مانده یکی مهره دار (مخزن الاسرار ص ۶۰)

و گر کنم طلب نیم یوسه صد اسوس ز حقه دهنهش چون شکر فرویزد (حافظه ۱۰۶)

تشییه دل به مرغ :

با قفس قالب از این دامگاه مرغ دلش رفت به آرامگاه (مخزن الاسرار ص ۱۴)

مرغ دل و عیسی جان هم توئی چون توکسی گر بود آن هم توئی (مخزن الاسرار ص ۷۷)

مرغ دل باز هوا دار کمان ابر و می است ای کبوتر نگران باش که شاهین آمد (حافظه ۱۱۹)

چ گونه باز کنم بال در هوای وصال دانست که خواهد شد نم مرغ دل از دست

شوحی مکن که مرغ دل بی فرار من (حافظه ۵۹)

سودای دام عاشقی از سر بدر نکرد (حافظه ۹۵)

از راه نظر مرغ دلم گشت هوا گیر (حافظه ۵۷)

تشییه خورشید به ذرین علم :

چو عالم بر زد آن ذرین علم را کزو تاراج باشد خیل غم را (خسرو شیرین ص ۲۹۶) سحر چون خسرو خاور علم بر کوه ساران زد بدست مرحمت یارم در امیدواران زد (حافظ منص ۱۰۴)

تشییه جهان به دامگاه نیز پیش از حافظ در شعر فارسی سابقه دارد :

با قفس قالب از این دامگاه مرغ داش رفته به آرامگاه (مخزن الاسرار ص ۱۶)

چون شده ای کشته این دامگاه رخنه کنش تا بدرآمی به راه (مخزن الاسرار ص ۱۳۳)

تراز کنگره عرش میز نند صفیر ندانست که در این دامگاه چه افتادست (حافظ منص ۲۷)

طایر گلشن قدسم چه دهم شرح فراق که در این دامگاه حادثه چون افتادم (حافظ منص ۲۱۶)

تشییه ماه و خورشید به آینه نیز پیش از حافظ بوده است :

آینه دار از پی آن شد سحر تا تو رخ خویش بیینی مکر (مخزن الاسرار ص ۷۷)

عاشق خویشی تو و صورت پرسوت زان چو سپهر آینه داری بدست (مخزن الاسرار ص ۷۵)

بی کشید آینه از جیب افق چرخ و در آن بنماید رخ گیتی به هزاران انواع (حافظ منص ۱۹۸)

جلوه گاه رخ او دیده من تنها نیست ماه و خورشید همین آینه می گردانند (حافظ)

همچنین تشییه جام و قبح به آینه اسکندر :

جام و کفش چون بنگری هست آفات و مشتری جام آینه است اسکندری می آب حیوان بازهم (خاقانی ص ۴۵۷)

عکس یک جامش دو گیتی می نماید کز صفات آب حضر و آینه جان سکندر ساختند (خاقانی)

آینه سکندر جام می است بنگر تا بر تو عرضه دارد احوال ملک دارا (حافظ منص ۳)

بعضی از این تعبیرات با آنکه در حافظ تکرار هم شده اند و در اینجا امر تازه بددیع می نمایند ولی پس از دقت معلوم شود که در قدیمترین اشعار فارسی نیز آمدۀ اندوتازه شاعران

پیشین اینهارا ز شعر عربی گرفته اند مانند ، خنده جام ، قهقهه جام ، دل گشاده جام ، لب

خندان جام که همه تقریباً جلوه های مختلف یک تشییهند :

با دل خوبین لب خندان بیاور همچو جام نی گرت ذخیری رسد آئی چو چنگ اند خوش (حافظ)

چنگ در غلغله آید که کجا شد منکر جام در قهقهه آید که کجا شد مناع (حافظ ۱۹۶)

یاد باد آنکه چو یاقوت قدح خنده زدی در میان من ولعل تو حکایتها بود (حافظ ۱۳۹)

یاد باد آنکه در آن بزمگه خلق ادب آن د او خنده مستانه زدی صهبا بود (حافظ ۲۰۰)

خنده جام می وزلف گر کیم نگار ای بساتوبه که چون توبه حافظ بشکست (حافظ ۲۰)

دل گشاده دار چون جسام شراب سر گرفته چند چون خم دنی (حافظ ۳۲۹)

اینک اشاره عربی و فارسی پیش از حافظ که همین تشییه را آورده است :

ویا ساقی الیوم عود او ثینا

الاستحثة السقاة جئی لها

بابریق راح فی الكؤس مقهقهه (ابن معتز) ۱

فبکی علی قدح الندم وقهقها (ابن معتز)

۱ - اشعار عربی و شعر های منوچهरی و فرخی و ممزی که در دو سه صفحه آینده آمده است از کتاب «صور خیال در شعر فارسی» از صفحه های ۲۶۷ و ۲۶۰ و ۲۸۰ تا ۱۰۷ تألیف دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی نقل شده است .

ازقهقهه قنینه چومی زوفر و کنی
و یا تشبيه « تریا » به « عقد » و تشبيه « حوراء » به « مردی » که کمر بند دارد منشأ
عربی و بلکه یونانی و اسکندرانی دارد :

غزل گفتی و درستی یا و خوش بخوان حافظ که بر نظم توافقاند فلک عقد تریا را
جوذا سحر نهاد حمایل برایم یعنی غلام ششم و سوگند می خورد (حافظ ص ۳)

و یا تشبيه هلال بزورق و کشتی که آن نیز از عربی بدفارسی آمده است :
انظر الیه کز ورق من فضة قدائقته حمولة من عنبر (ابن معتر)
اینک سیراین تشبيه درشعر فارسی تا زمان حافظ :

به پیش رای وی اندر پدید شد رودی هلال زورق و خورلنگرو ستاره سنا
چهوداک نیمه سپاه شب درآمد
چو دست ابر نجتی در دست جوذا (فخر الدین گرگانی)
مانند کشتی که زدرا یا کند گذار (ظهیر فارابی)
هستند غرق نعمت حاجی قوام ما (حافظ)
و یا تشبيه ماه نوبه داش که باز از عربی بدفارسی آمده است :

انظر الی حسن هلال بد
کمنجل قدص نع من فضة
کشت حاجت زود بدو ردن درست امید زانکه هم چون دام زدین بود بگردون هلال (معزی)
گردون چو مرغ اردو را مانو چوداں گفتی که مرغ از همی بدرود گیاه (معزی)
مزروع سبز فلک دیدم و دام مه تو یادم از کشته خویش آمد و هنگام درود (حافظ)
و یا تشبيه شراب وجام شراب به صبح :

اشرب فقد شروضوة الصبح عن الظلامات
وصوب الابريق في الكاس مدا ماعندهما
کانه اذ مجدد قهقهه بیکی دما (اسری رفاء)

جام و می رنگین بهم صبح و شفق را بین بهم تخت و جلال الدین بهم کیخسرو آثار آمده
(خاقانی)

آن زمان وقت من صبح فروغ است که شب کرد خر کاما افق بر داشان اندازد (حافظ من ۱۰۲)
جام و می چو صبح و شفق ده که عکس آن گلگونه صبح را شفق آسا بر افکند
(خاقانی من ۱۳۴ تصحیح دکتر مجادی)

دیداری از کتابخانه‌های پاکستان

بخش دوم - ۶

- ۱۵ - کتابخانه جمال سویدا (آقای حکیم محمد نبی خان)،
جهان نما ، ۵۵ ، الف ، گلبرگ - ۵۲ لاهور .
بعهمراهی و آشنایی آقای استاد وزیر الحسن عابدی به کتابخانه جمال
سویدا را می‌باشم . در این کتابخانه نوادرنیخ خطی فارسی و عربی موجود است .
کتابهای چاپی در حدود ۱۰۰۰ و نسخ خطی ۱۰۰۰ است گر و هی از بزرگان
کتابشناسی و ادب و شعر ایران از این کتابخانه دیدن کردند اند ، اینک اسامی
چند نسخه خطی :
۱ - الاغرام الطبیه تألیف اسماعیل جرجانی کتابت ۷۸۶ هـ ،
کتابت محمد بن محمود بن اقبال الکاتب الشیرازی (کاغذ هراتی بقطع
خشتنی) .
۲ - دیوان سنایی ، کاتب محمد مراد لاهوری . تقریباً قرن ۱۰ هـ .
(سنة ۲۰ جلوس عالمگیر) .
۳ - هفت اورنگ جامی ، تقریباً قرن ۱۰ هـ .
۴ - کتاب نهجالبیان فی صفة خلق الانسان ، کاغذ سمرقندی از آغاز
این نسخه این جمله را یادداشت کرد : «کتاب نسخه البیان فی صفة خلق -
الانسان برسم الخرازه المالیه المولویه الملکه الاشرفیه عمره الله تعالیٰ بیقاء
مالکها خدمته الملوك محمد بن یونس الحلبي » .
آقای جمال سویدا (حکیم محمد نبی خان) فارسی دان و فارسی دوست
و محقق است و تصنیفات و تأثیفات دارد و کتابشناسی ماهر و نسخه شناسی
آگاه است .
۱۶ - کتابخانه خانه فرهنگ ایران ، شاهراه قائد اعظم
(مال روڈ) ، ۵۵ ، لاهور

در این کتابخانه در حدود ۳۵۰۰ مجلد کتاب چاپی موجود است. مراجعت بدين کتابخانه دوستاران زبان و ادب فارسي هستندو همواره کتابها مورد مطالعه قرار می گيرد. آقای فرزانه پور آقای جامعی کوششهاي بيدريخ می كنند تا بروجورندگان و خوانندگان کتب فارسي محفوظ در قفسهها را بازيش دهند. کتابها در دفتر کتب خانه ثبت است و شماره ثبت بروزی کاغذی کوچک روی علاف فوشه استاما «برگهای کتاب» هنوز تهیه نشده است و «برگدان» خالی است ۹۰ درصد کتاب چاپ ایران است. همچگونه نسخه خطی در این کتابخانه بست بجز آثار دستنویس مرحوم میرزا قلیچ بیک که امانه از طرف خاندان او در حبید آباد سند در اختیار آقای رشید فرزانه پور مسئول سابق خانه فرهنگ ایران در حبید آباد سند و مسئول کنونی خانه فرهنگ ایران در لاهور قرار گرفته است تا قهرست تفصیلی تحقیقی روی آنها انجام گيرد.

۱۲ - کتابخانه حکیم محمد موسی امر تسری، ریلو - رود (خیابان راه آهن) ، ۵۵ - لاهور .

مالک این کتابخانه حکیم حاج محمد موسی امر تسری است که از لحاظ فن پژوهگی قدیم و نوع کارش شهرت ویژه دارد و ضمناً کتب و مقالات گوناگون در موضوع معارف اسلامی و ادب و طب نگاشته است. بعضی از کتابها در مطب او و بعضی در خانه اش انبیار شده است. تقریباً چهار هزار مجلد کتاب چاپی و ۳۰۰ نسخه خطی دارد. اینک اسامی چند نسخه که در این کتابخانه دیدار کردم :

۱ - کلیات منیر لاعوری به خط نستعلیق خوش ، کتابت سال ۱۰۵۴ هـ ق. شامل :

جاوید بهار ، گلستانه منیر ، دستنبوغ و غزلیات و قصاید . این نسخه در اختیار مرحوم پیر غلام دستگیر نامی حاکمی بوده است و نسخه بی است از زنده و هنوز چاپ نشده است .

- ۲ - دلایل الخیرات با خط و کتابت زیبا .**
- ۳ - کشف المحبوب هجویری .**

۴ - تحفة القادری تصنیف شاه الوالمعانی لاهوری کتابت ۱۹۸ هـ ق. در احوال ومناقب شیخ عبدالقادر گیلانی .

۵ - خلاصه المعارف سید آدم بنوری .

۶ - دستور الاطیا از هندو شاه فرشته .

۱۸ - کتابخانه دکتر سید محمد اکرم شاه (اکرام) ، داشکده خاورشناسی ، لاهور .

چند باد بمنزل آقای دکتر سید محمد اکرم شاه رقمم و از کتابخانه اش دیدن کردم . در حدود ۱۰۰۰ مجلد کتاب چاپی دارد ۹۵ درصد آنها فارسی

و ۷۰ درصد آنها چاپ ایران است . نسخه خطی در این کتابخانه ندیدم . دکتر اکرم شاه شاعری است آزاده وادیی است آگاه بزبان و ادب فارسی . تحقیقاتی در زبان ادب فارسی دارد از جمله :

۱ - اقبال در راه مولوی چاپ لاهور (رساله دکتری وی بوده)
از طرف انجمن دوستی ایران و پاکستان منتشر شده است .

۲ - داده سخن تألیف سراج الدین علی آرزو ، چاپ لاهور ، از طرف اداره انتشارات مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان منتشر شده است .

۳ - پروانه پندار (چاپ ایران) ، منظوم .

۴ - سکه عشق ، چاپ لاهور ، منظوم .

۴ - فارسی در پاکستان (زیر نظر و با همتام) .

۶ - تاج و تاجدار (زیر نظر و به اهمام) .

۹ - کتابخانه روشنید ، (سر هنگ کتر خواجه عبدالرشید)

۱۵ ، خیابان علاء الدین ، لاهور .

مالک این کتابخانه آقای سر هنگ کتر خواجه عبدالرشید است . محل کتابخانه در منزل او است که هم خانه و هم کتابخانه مهم و ز است . جمماً در حدود ۰۰۰۰ کتاب در این کتابخانه موجود است که به ترتیب ترتیب از این قرار است :

۱ - ۱۲۰ نسخه خطی فارسی و عربی .

۲ - ۲۰۰۰ مجلد چاپی فارسی و عربی .

۳ - ۱۵۰۰ مجلد چاپی انگلیسی .

۴ - ۲۰۰۰ مجلد چاپی اردو .

اینک اسامی چند نسخه خطی .

۱ - کنز السالکین ، کتابت ، ۱۲۰۲ هـ ق .

۲ - مثنوی مولوی ، کتابت ، ۱۰۵۴ هـ ق .

۳ - مجالس المؤمنین ، کتابت ، ۱۰۴۸ هـ ق .

۴ - دیوان برهمن (فارسی) ، چاپ شده در احمدآباد (گجرات شرقی) .

۵ - دیوان واقف بتالوی لاهوری .

۶ - رقعت چند ربهان برهمن .

۷ - دیوان طالب آملی (منتخب) به خط شاعر خوش (بنیاظهار سر هنگ عبدالرشید) .

۸ - مصباح الهدایه و مفاتح الکفایه تألیف عزالدین محمد بن بود علی کافانی کتابت در حدود قرن ۹ هـ ق . در آغاز و انجام این نسخه یادداشت هایی عرفانی و تاریخی به خط استاد جلال الدین همایی آمده است (بدون تاریخ) .

۹ - دیستان المذاهب ، خط تحریر و نستعلیق ، تقریباً قرن ۱۲ هـ ق .

۱۰ - دیوان بیدل .

۱۱ - شاهنامه فردوسی کاتب کر بلا هیت گر کانی قمی ۱۲۵۴ هـ ق . سرهنگ دکتر خواجه عبد الرشید مدتی در ایران بوده است و ننان درجه سوم همایون به فرمان شاهنشاه آریامهر دریافت کرده است و عین فرمان رادرقا بی زیبا روی ایوان مهمانخانه‌اش آویخته بود . وی دارای تألیف است و تحقیقات کوتاگون بزبان انگلیسی و فارسی دارد و احوال و آثار او در مجموعه‌ی بنام کتابخانه رشید بقلم آقای دکتر یاسین رضوی چاپ شده است . اینک اسامی چند از تألیفات وی :

۱ - تذکرة شعرای پنجاب به فارسی که از طرف اقبال آکادمی بمناسبت جشن تاجگذاری شاهنشاه آریامهر و شهبانو چاپ شده است .

۲ - معارف النفس (رموز تصوف) .

۳ - درباره طالب آملی .

۴ - معارف الآثار .

۵ - مقالات (در حدود ۵۰۰ مقاله) :

**۶۰ - کتابخانه محمدیه مجده‌یه ، محله چمر نگان، قصوري
صلع لاهور .**

این کتابخانه در ملکیت آقای سید ارشاد حسین شاه سجاده نشین مرحوم مولانا محبی الدین شاه قصوري است . همکار همراه من در شناختن این کتابخانه و آشنایی با آقای سید ارشاد حسین شاه ، آقای محمد اقبال مجددی کتابشناسی آگاه و جوان و دانشمند در اداره تحقیقات تاریخی لاهور بود . مولانا غلام محبی الدین قصوري از اجله علمای اسلام در عرصه خود بوده و مدرسه و مسجد خانقاہ و کتابخانه داشته است که همه آنها هم امروزنیز باقی و پای بر-جا است . مزار او در گورستان قصور دیارتکاہ پیر وان و معقدان اوست . گورستان قصور یک منطقه وسیعی است و در آن آرامگاه‌های بسیاری از مشائخ و اولیاء‌الله و معارف اسلامی ازجمله : مولانا غلام دستگیر قصوري حنفی‌هاشی (متوفی ۱۳۱۵ هـ ق) مؤلف تقدیس الوکیل ، قاسم شاه حنفی ، حافظ سید احمد شاه قادری (متوفی ۱۳۴۵ هـ ق) ، سید غلام حسین شاه (متوفی ۱۳۲۵ هـ ق) ، مولانا عبدالرسول (متوفی ۱۳۹۲ هـ ق) مؤلف تحفه‌رسولیه بذبان فارسی و دیگران . ۹۰ در صد نوشه مزارات بزبان فارسی و اشعار ماده تاریخ فارسی است ، مثلاً :

نکو نام داود قدسی سرشت بحکم خداد داردنیا بهشت

بی سال رحلت نوا سنج غیب بقرمود در بزم باغ بهشت (۱۳۸۳)

اما کتابخانه مجده‌یه یا کتابخانه مولانا غلام محبی الدین قصوري

در حال حاضر بسته شده است و کرم و غبار و نم و خاک و بی توجهی به جان آنها

افتداد است و تقریباً رو بنایودی می‌رود . در حدود ۵۰۰۰ مجلد کتاب چاپی و ۶۰۰ نسخه خطی عربی و فارسی و پنجابی وارد و در این کتابخانه موجود است . هیچگونه فهرستی برای این کتابخانه تهیه نشده است و اصولاً نظام و ترتیبی ندارد و کتابهای چاپی و نسخه‌های خطی با هم آمیخته شده و در چند قفسه و درسه اطاو همانند خاشک و چوب و سنگ روی هم انباشته شده‌اند و شاید ده سال باشد که دستی به آنها نرسیده باشد ، اینک اسمی چند نسخه خطی :

۱ - دره الناج لعزه الدجاج از محمود ملقب به قطب الدین شیرازی که در عهد فیلشاه بن الملك سيف الدین دستم بن دجاج تألیف شده کتابت در حدود قرن ۱۲ هق .

۲ - مجموعه دین المریدین از محمد جلال جلالی شاهی در بادره امیر سید محمد گیسو درازواهه عالم .

۳ - خیر المجالس ملفوظات و اقوال شیخ نصیر الحق ، جامع آن حمید شاه قلندر ، کتابت ۱۱۲۱ هق .

۴ - اوراق پراکنده فارسی و عربی شامل اقوال شیخ بهاء الدین نقشبندی .
۵ - کتاب فقه عربی .

۶ - شرح موطأ اzmولانا علی قاری .

۷ - خواجه عبید الله ، تاریخ تألیف ۷۸۴ هق . کتابت تقریباً قرن ۱۰ هق .

۸ - مجموعه (فارسی) ۱ - رساله حلیه مبارکه از محمد هاشم تهتوی ،
۲ - تحذیر الاحوال مایاورث الفقر والنیسان ، کتابت ۱۲۸۱ هق . ۳ - رساله مولانا عبد الرحیم در شرح سمر سید گیسو دراز منشعب از کتاب «اسماء الاسرار» ،
۴ - رساله در شرح ایيات شیخ عبدالقدار جیلانی از محمد رفیع الدین ، کتابت
۱۲۲۲ هق .

۹ - عوارف المعارف از شیخ شهاب الدین سهروردی ، کتابت ۹۹۰ هق .
۱۰ - شرح و قایه ، کتابت ۹۵۲ هق .

۱۱ - کتاب الفقه (حنفی) (عربی) .

۱۲ - رشد المجالس فارسی تألیف موسی محمد الشنوواری افغانی .
۱۳ - تفسیر قرآن از شیخ نجم الدین کبری (عربی) .

۱۴ - منتهی الایجاز لکشف الاعجاز تألیف مولانا محمد باقر بن شرف .

- الدين الحسيني لاهوري ، ۱۱۰۷ هـ .
- ۱۵ - مجموعه (فارسي و عربي) : ۱ - شجرة نسب حضرت محمد (ص) نقل از طبقات الناصرى و سير النبي و عرايس القصص و جوامع العکایات ، ۲ - بحر المذاهب تأليف عبدالوهاب الراجگيري ، ۳ - رساله در تحقیق المسائل مهمه از شیخ حامد قاری ، ۴ - رد المحتکرین از مولوی علی محمد حسین تلمیذ حضرت مولوی یار محمد ملتانی ، و چند رساله دیگر .
- ۱۶ - شور جنون (مثنوي) سروده سرگازی مخلص به شهید . کاتب محمد صالح ، کتابت ۱۲۴۹ هـ . در اين کتاب چند مثنوي کوتاه است که همه آنها در جواب حکیم ذلالي خوانساری سروده شده است : « اشک و آه » در جواب حسن گلو سوز ، ناله عشاق در جواب ذره و خورشید ، شعله دیدار در جواب مثنوي دیگر .
- ۱۷ - اسرار الاولیاء ملفوظات يا اقوال بابا فرید الدين گنج شکر .
- ۱۸ - رساله البروره في تجویز الاسماء المشهوره تأليف مولانا غلام محیي الدين قصوری ، کاتب غلام فی .
- ۱۹ - مکتوبات حضرت مجدد الف ثانی شیخ احمد سرهندي (به زبان فارسي ج ۳ و ۲) اين نسخه را مولانا غلام محیي الدين قصوری پيش شایخ خود شیخ محمد قصوری و شاه علام علی دھلوی خوانده است .
- ۲۰ - مقامات مظہری شامل اقوال (ملفوظات) میرزا مظہر جان جانان تأليف شاه غلام علی دھلوی .
- ۲۱ - طب اکبر تأليف محمد اکبر ازاداني ، کتابت ۱۱۵۵ هـ .
- ۲۲ - تدقیق النظری في تحقیق النذر تأليف حاجی سعد الله لاهوری به ضمیمه این نسخه يك رساله جفر است .
- ۲۳ - کنز الهدایات کشف البدایات تأليف شیخ محمد باقر بن شرف الدين البیاس الlahوری .
- ۲۴ - کلید التوحید تأليف سلطان باھوولد باد بد عرف اع وان ساکن قلعه شور کوت ، کتابت ۱۱۰۲ هـ . بضمیمه این نسخه رساله های فارسي آخوند درویزه . کتابت ۱۲۱۲ هـ .
- ۲۵ - مجموعه : ترجیح بند و دیوان فرشته و دیگر رسائل فارسي در موضوع عرفان و حکمت و دین .

۲۶ تذکرة الاولیاء (مؤلف ناشناخته) ، فارسی ، خوش خط مذهب و لوح دار ، تاریخ تأثیف ۹۸۵ .

۲۷ - در المعارف تصنیف شاه احمد رأفت مجددی به ضمیمه ملفوظات غلامعلی دھلوی ، کاتب عبدالحکیم ، کتابت ۱۲۲۰ هـ ق .

۲۸ - شرح گلستان سعدی به عربی و رساله دیگر تألیف غلامعلی الدین کتابت ۱۲۲۵ هـ ق .

۲۹ - کتاب الفقه به خط و کتابت قدیم تقریباً قرن ۸ هـ ق .

۳۰ - تزکیة النفوس ترجمة طریقہ محمدیہ و سیرہ احمدیہ .

۳۱ - قران السعدين مظلوم از امیر خسرو .

۳۲ شرح عجایب القلوب .

۳۳ - تذکرة الاحباء و تحفة الاصحاب تأثیف عبدالحکیم بن الشمس -

۳۴ - فتوحات مکیہ (ترجمہ فارسی) .

۳۵ - فزهۃ البرار فی سیر النبی المختار .

۳۶ - بستان فقیہ ابواللیث .

بقیه از صفحه ۴۱۲

تعییر دختر روزگه بارها در حافظ آمده است نیز اصل عربی دارد و در آن زبان به صورت « ابنة عنقود » و « دابة الكرم » آمده است :

علالی بصوت نامی و عود والقیانی دم « ابنة عنقود »
صنعة التلول بلاغة القدم فاجعل صنعتك دابة الكرم ،
خاقانی نیز این تعییر را بصورت « بنت الغلب » آورده است :

مرا سجده گه بیت بنت الغلب به که از بیت ام القریب می گریزم
امشب می جام یک منی خواهم کرد خود را به دور طل می غنی خواهم کرد
اول سه طلاق عقل و دین خواهم داد پس دختر روزرا به زنی خواهم کرد (خیام)
دوستان دختر روز تو به نمستوری کرد شد سوی جتسیب و کار به دستوری کرد (حافظ ص ۹۵)
عروسي بس خوشی ای دختر روز ولی که گه سزاوار طلاقی - (حافظ ص ۳۲۳)
ساقیادیوانه ای چون من کجاد دیر کشد دختر روزرا که نقد عقل کایین کرده ام (حافظ ص ۳۳۶)
به نیم شب اگرت آفتاب می طلبیدم باید ذری دختر گل چهر رز نقاب انداز (حافظ ص ۱۷۸)
و همچنین به مقدمه ای ۱۲۸ و ۱۵ و ۴۵ و ۹۰ و ۲۰۴ و ۳۶۷ حافظ فروینی نگاه کنند .

چنانکه دیدیم منبع الهام حافظ در اینکو نه تشبیهات بیشتر شاعران پیش از او یا معاصر او است از قبیل : رودکی ، منوچهری ، ظهیر ، خاقانی ، نظامی ، سعدی ، مولوی ، خواجه ، وسلمان و شاه نعمت الله ولی و حتی شاعران عرب است .
در این میان اذا این لاحاظ شاید ظالمی و خاقانی و ظهیر و خواجه در او افر بیشتری داشته اند .

علی اصغر حکمت

استاد ممتاز دانشگاه

دانشگاه تهران چگونه بوجود آمد؟

یادداشت‌هایی از عصر پهلوی

نقمت شماره ۳۹۵

قسمت سوم

سازمان

هم‌مان با بنای عمارت دانشگاه تهران که شرح حال آن در دو یادداشت سابق ذکر شد، تشکیلات آن دستگاه عظیم نیز آغاز گردید. یعنی همان ساختمان به کار سازمان هم مشغول شدیم. در حقیقت ساختمان بمنزله جسم وجود بود و سازمان مانند روح و روان. در ۱۵ بهمن ۱۳۱۳ لوحه یادگار بنای دانشگاه در دل سنگ نهاده شد همچنان در نمستان آن سال نیز تشکیلات آنرا شروع کرد.

مطالعه در طرح ریزی تأسیس دانشگاه به عهده کمیسیونی محول گردید که اعضای آن بعد قوت انتخاب شده بودند. فرهنگ و معارف و علوم عالیه کشور در آن وقت در برابر چهار مکتب و طرح فرهنگی قرارداد است که هر یک به قیافه مستقل و مخصوصی نمایان می‌شد و هر کدام بجای خود بصفات چند اختصاص داشت.

اول فرهنگ ملی و تاریخی مملکت ایران که در نتیجه تمدن اسلامی پیکره علوم و فنون گوناگون را در این کشورنشان میداد. مسامی و کوششهای علماء و دانشمندان ایران از قرن دوم تاریخ اسلام به صورت تدریجی از مدنهای قدیم عصر ماسانی آمیخته به تعالیم اسلام و فرهنگ پهلوی پارسی ممزوج و بالسان عرب تکامل یافته و شکل دل آویز و زیبائی به خود